

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/57/2016
Identifikačné číslo spisu:	7815010206
Dátum vydania rozhodnutia:	01.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7815010206.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 1. februára 2017 v Bratislave v trestnej veci obvineného A. X. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v znení zákona č. 1/2014 Z. z., v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví, podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v znení zákona č. 1/2014 Z. z., vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 1T/82/2015, o dovolaní obvineného A. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4To/1/2016, z 20. apríla 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného A. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava z 26. októbra 2015, sp. zn. 1T/82/2015, bol obvinený A. X. uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v znení zákona č. 1/2014 Z. z., v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví, podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v znení zákona č. 1/2014 Z. z. na skutkovom základe, že

dňa 19. februára 2014 okolo 21.00 hod. v obci Gemerská Hôrka, okr. Rožňava, v pohostinstve Kongo, v priestoroch WC pod vplyvom alkoholických nápojov, fyzicky napadol G. S. tak, že ho päťou viackrát udrel do tváre a hlavy a keď vyšli z priestorov WC pred budovu pohostinstva, znovu ho fyzicky napadol tak, že ho päťou viackrát udrel do tváre a hlavy a keď spadol na zem, viackrát ho kopol do celého tela, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí s malým posunutím úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v čelovej oblasti vpravo, za ľavým uchom, pomliaždenie mäkkých tkanív tváre obojstranne s krvnou podliatinou pod pravým okom, pomliaždenie hornej pery vľavo, tržno-zmliaždenú ranu na sliznici hornej pery vľavo vo vnútri úst, pomliaždenie mäkkých tkanív na krku vľavo, v oblasti sánky vpravo i vľavo, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie driekovej oblasti vľavo s krvnou podliatinou s dobou liečenia od 20. februára 2014 do 14. marca 2014.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu bol podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určil skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému uložil povinnosť uhradiť poškodeným: G. S., nar. XX. Z. XXXX, bytom B. č. XX, škodu - bolestné za 145 bodov á 16,48 Eur = 2 390 Eur (dvetisícristodevät'desiat Eur), Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s., Krajská pobočka Košice, Senný trh 1, 040 01 Košice, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 214,51 Eur (dvestoštrnásť Eur a päťdesiatjeden centov).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného G. S. so zbytkom nároku na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený A. X., ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením z 20. apríla 2016, sp. zn. 4To/1/2016, postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie označenému uzneseniu krajského súdu podal, prostredníctvom splnomocneného obhajcu dovolanie obvinený A. X. a to z dôvodu dovolania uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku boli veľmi závažným spôsobom porušené práva obvineného na obhajobu. K závažným pochybeniam došlo už v prípravnom konaní, keď na podklade podaného podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní generálny prokurátor Slovenskej republiky uznesením z 22. júla 2014 Pz 144/14/1000-8 rozhodol, že uznesením Okresnej prokuratúry Rožňava zo 14. mája 2014 bol porušený zákon v neprospech obvineného, v ustanoveniach § 2 ods. 1, § 176 ods. 2, § 192 ods. 1, § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Zároveň vyššie špecifikované uznesenie zrušil, zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na toto rozhodnutie obsahovo nadväzujúce a prokurátorovi okresnej prokuratúry bolo prikázané, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Po vydaní rozhodnutia Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky opätovne konala Okresná prokuratúra Rožňava a rozhodla rovnakým spôsobom ako v prvom prípade a nezaoberala sa vytykanými námietkami. Uznesenie o vznesení obvinenia preto dovolateľ považuje naďalej za nezákonné a vzhľadom na to možno konštatovať, že celé trestné konanie je založené na nezákonných podkladoch a teda celé konanie je nezákonné.

V ďalšej časti dovolania obvinený namietal nezákonnosť jediného priameho dôkazu, ktorým je výpoveď poškodeného G. S.. Poškodený bol vypočutý v rozpore s ustanovením § 131 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, keď výpoveď čítal z papiera podľa toho, ako mal výpoveď vopred pripravenú s odborníkmi a pri druhej výpovedi nazeral do poznámok.

Na základe týchto dôvodov žiadal, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ust. § 2 ods. 1, § 131 ods. 1, ods. 2, § 176 ods. 2, § 192 ods. 1, § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného súdu Rožňava, v spojení s uznesením krajského súdu a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Zároveň navrhol, aby dovolací súd v zmysle ustanovenia § 380 ods. 4 Trestného poriadku, vzhľadom na jednoznačné pochybenie prvostupňového a tiež druhostupňového súdu, rozhodol o odložení vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia a to až do rozhodnutia o podanom dovolaní.

Dovolanie bolo v zmysle ustanovenia § 376 Trestného poriadku doručené na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Košiciach a poškodenej strane. Vyjadrila sa len poškodená organizácia Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Krajská pobočka Košice tak, že náklady na zdravotnú starostlivosť boli uhradené a tým považujú vec za vybavenú (č. l. 391).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku) a za splnenia podmienky, že obvinený využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom svojho obhajcu a dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ až písm. g/ Trestného poriadku namietal v súlade s § 371 ods. 4 Trestného poriadku najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, pričom dovolací súd o dovolaní rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože dospel k záveru, že nie je naplnený dôvod dovolania uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Úlohou dovolacieho súdu bolo posúdiť, či dovolaťove námietky obsahovo napĺňajú niektorý z ním uplatnených dovolacích dôvodov.

Prvý z dovolacích dôvodov, ktoré dovolať uplatnil, je dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku; ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritérneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov, činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Za porušenie práv na obhajobu nemožno považovať nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám (hodnotenie výpovede poškodeného S.), takéto námietky nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Dovolať v dovolaní nekonkretizoval ani jedno ustanovenie Trestného poriadku, ktoré malo byť porušené pri uplatňovaní obhajobných práv obvineného X..

Dovolacie námietky dovolaťa (nezákonné celé konanie s poukazom na rozhodnutie GP SR a výsluch poškodeného S. nezákonným spôsobom) je možné podriaďiť pod dovolací dôvod uvedený v ust. § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Z obsahu predloženého spisu dovolací súd zistil, že poškodený G. S. bol v prípravnom konaní vypočutý 16. júna 2014 (č. l. 34 - 38). Pred výsluchom bol riadne poučený a je pravda, že v úvode výpovede uviedol, že priebeh udalostí si na radu odborníkov zaznačil na papier, pretože je to už dlhšiu dobu (skutok sa stal vo februári a vypovedal v júni). Spôsob vedenia výsluchu svedka obhajcu obvineného, ktorý bol pri výsluchu prítomný nenamietal, svedkovi aktívne kládol otázky. Tvrdenie dovolaťa v dovolaní, že svedok pri výsluchu len prečítal výpoveď, ktorú mu vopred pripravili odborníci je nepravdivé a značne zavádzajúce. Zo žiadnej okolnosti dovolací súd nemal preukázané, že by výpoveď poškodeného bola niekým vopred pripravená a tiež dovolať svoje tvrdenie nepodložil žiadnymi relevantnými skutočnosťami (kto mal svedkovi výpoveď pripraviť, z akého dôvodu a pod.).

Poškodený S. bol vypočutý aj 2. decembra 2014 (č. l. 139 - 140). Obhajca obvineného bol o termíne úkonu upovedomený, ale sa ho nezúčastnil.

Na hlavnom pojednávaní 5. októbra 2015 (č. l. 319) bol poškodený vypočutý za dodržania všetkých ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob výsluchu svedka, za dodržania všetkých zásad trestného konania. Opäť možno konštatovať, že obvinený ani jeho obhajca spôsob vedenia výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní nenamietali. Na otázku obhajcu poškodený vysvetlil, že mu bolo poradené, aby si zaznamenal, ako sa to (skutok) stalo, pretože sa bál, že uplynie dlhšia doba, kým sa to vyšetrí a aby mu niečo neušlo.

Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že dôkaz výsluchom poškodeného G. S. bol získaný a tiež vykonaný v priebehu konania zákonným spôsobom a táto námietka dovolateľa nie je spôsobilá naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku.

Vo vzťahu k ďalšej dovolacej námietke obvineného, že celé konanie považuje za nezákonné, s poukazom na uznesenie generálneho prokurátora Slovenskej republiky z 22. júna 2014, dovolací súd konštatuje, že trestné stíhanie bolo začaté v súlade s ustanovením § 199 ods. 1 Trestného poriadku a obvinenému bolo vznesené obvinenie v súlade s ustanovením § 206 Trestného poriadku dňa 31. marca 2014. Je pravda, že rozhodnutím GP SR z 22. júna 2014 (č. l. 7 - 12) bolo vyslovené porušenie zákona v neprospech obvineného a bolo zrušené uznesenie Okresného prokurátora Rožňava zo 14. mája 2014, sp. zn. Pv 276/14/8808-4, avšak uvedené pochybenie (vytýkaná arbitrárnosť uznesenia prokurátora) bolo napravené uznesením z 26. augusta 2014, sp. zn. Pv 276/14/8808-19, ktoré bolo vydané v intenciách zrušujúceho rozhodnutia generálneho prokurátora Slovenskej republiky.

Tak ako to konštatoval okresný i krajský súd vo svojich rozhodnutiach, aj dovolací súd má za to, že trestné stíhanie obvineného A. X. bolo vedené zákonným spôsobom a ani táto dovolacia námietka nie je spôsobilá účinne naplniť dovolací dôvod podľa písm. g/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu neuviedol dovolateľ žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by podľa jeho názoru mali naplniť tento dovolací dôvod.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným A. X., a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.